

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

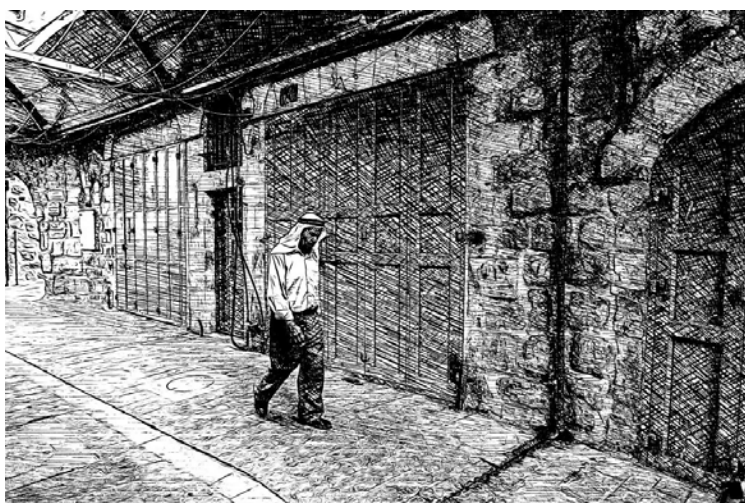
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حسین بهادری
۰۴ جون ۲۰۲۱

نقطه عطف در تاریخ فلسطین

مبارزه مردم فلسطین علیه اشغالگران عثمانی از اواخر قرن نوزدهم شروع شد و از دهه دوم قرن بیستم جنبش های اجتماعی و سیاسی فلسطینیان همراه با انقلابات آزادیبخش ملی سه قاره آسیا، افریقا و امریکای لاتین تحت تأثیر انقلاب کارگری ۱۹۱۷ شدت گرفت.

استعمارگران انگلستان در جهت گسترش مناطق نفوذ خود در خاورمیانه با دادن وعده حکومت به امیرمکه که نماینده سلطان عثمانی بود، او را علیه امپراتوری عثمانی تحریک کردند و از طرفی عده ای از یهودیان افراطی که خود را قوم برگزیده خدا و حاکم بر سرزمین مقدس می دانستند، اندیشه ملت یهود و تشکیل کشور مستقل یهود را براساس موازین مذهبی مطرح و با گرفتن کمک های مالی از یهودیان ثروتمند سراسر جهان، برای پیشبرد مقاصد خود یک تشکل صهیونیستی به وجود آوردند. اعلام موجودیت و آغاز به کار متشکل یهودیان صهیونیست به دلایل سیاسی و استعماری مورد حمایت و پشتیبانی همه جانبه انگلیس قرار گرفت.

در سال ۱۹۱۶ قرارداد «سایکس - پیکو» میان انگلستان، فرانسه و روسیه تزاری به امضاء رسید تا به موجب آن مناطق جدا شده از عثمانی را بعد از جنگ جهانی مابین خود تقسیم کنند. در پروسه جنگ جهانی اول صهیونیست ها از کشورهای امپریالیستی انگلیس و امریکا خواستند پس از شکست عثمانی و خاتمه جنگ، سرزمین فلسطین به

صهیونیست ها واگذار شود تا آن ها بتوانند دولت یهود را در آن جا برپا کنند. با پایان جنگ جهانی دولت برآمده از انقلاب اکتوبر پیمان سایکس- پیکو لغو کرد.

در این اوضاع بود که امپریالیسم انگلستان اکثر کشورهای خاورمیانه را که علاوه بر منابع غنی زیرزمینی مانند نفت و گاز، دارای موقعیت خاص ستراتیژیک می باشد به زیر نفوذ خود در آورد. با حاکمیت انگلستان بر خاورمیانه امپریالیسم انگلیس که برای حفظ مستعمرات خود در منطقه احتیاج به ایجاد پایگاهی مطمئن داشت باخواست صهیونیست ها موافقت کرد و «لرد بالفور» وزیر خارجه انگلیس سرانجام موفق شد در اپریل ۱۹۲۰ متفقین و جامعه ملل را وادار کند که قیمومیت فلسطین را رسماً به دولت انگلستان واگذار کنند و انگلستان موظف شد براساس اعلامیه بالفور کمک به تأسیس کانون ملی یهود نماید. برپایه این توافقات انگلستان یکی از اعضای تشکل صهیونیستی را به حکومت فلسطین برگزید و بدین ترتیب مهاجرت یهودیان با پوشش قانونی به فلسطین آغاز شد. این عمل امپریالیسم انگلیس بامخالفت شدید ساکنان فلسطین اعم از مسلمان و مسیحی مواجه گردید و باعث بروز شورش هائی شد.

با اسکان صهیونیست های مهاجر در منطقه، کشتار و بیرون راندن فلسطینی ها از محل سکونت شان باحمایت انگلیس به اشکال مختلف در برنامه روزانه حکومت دست نشانده انگلیس قرار می گیرد که با مخالفت شدید مسلمانان و مسیحیان مواجه می شود. در تابستان ۱۹۲۹ به دنبال اعتراضات وسیع ساکنان فلسطینی علیه سیاست های انگلستان اولین برخورد خونین میان فلسطینی ها و صهیونیست ها روی داد. صهیونیست ها و سربازان انگلیس با گشودن آتش به سوی فلسطینی هائی که به طور مسالمت آمیز دست به اعتراض زده بودند، بیش از ۳۵۰ فلسطینی را کشتند و صدها نفر زخمی و تعداد بیشماری دستگیر و زندانی شدند.

این کشتار ددمنشانه با سکوت مجامع جهانی و بی عملی کشورهای عربی مواجه شد؛ اما نتوانست مبارزه حق طلبانه مردم فلسطین را در نطفه خاموش کند. یک دهه مبارزه مسلحانه (از اواخر دهه ۲۰ تا اواخر دهه ۳۰ قرن بیستم) نتیجه جمعبندی از تظاهرات مسالمت آمیز فلسطینیان در تابستان ۱۹۲۹ بود که با شقاوت تمام توسط صهیونیست ها و کمک همه جانبه امپریالیسم انگلیس سرکوب شد. با اندک وقفه بار دیگر تحت رهبری عبدالقادر حسینی و حسن سلامه مبارزات مسلحانه ای صورت گرفت که توسط نیروهای مشترک صهیونیستی و انگلیس به خاک و خون کشیده شد.

با پایان جنگ جهانی دوم به اشاره امپریالیست های امریکائی و انگلیس مهاجرت یهودیان به فلسطین شتاب بیشتری به خود گرفت و متعاقب آن سازمان های تروریستی صهیونیست ها نیز در فلسطین به طور چشمگیری فعال شدند و با انجام ترورهای برنامه ریزی شده به ایجاد رعب و وحشت در میان ساکنان فلسطین اعم از عرب، مسیحی و... دست زدند.

در ۹ اپریل ۱۹۴۸ تروریست های سازمان «ایرگون» تحت رهبری مناحیم بگین به دهکده دیر یاسین در پنج و نیم کیلومتری بیت المقدس یورش بردند. تروریستهای سازمان ایرگون در ۱۰ اپریل با تصرف دهکده دیر یاسین دست به قتل عام اهالی دهکده زدند. تروریستها برای ایجاد وحشت در بین مردم عمداً به چند نفر از ساکنان دهکده پس از وارد آوردن جراحات وحشتناک امکان دادند تا فرار کنند. فراریان وحشت زده با بازگو کردن جنایات صهیونیست ها باعث وحشت اهالی اطراف شدند، به طوریکه از ۹ اپریل تا روز اعلام موجودیت رژیم اشغالگر (۱۴ مه ۱۹۴۸) بیش از سیصد هزار (۳۰۰۰۰۰) نفر از ساکنان سراسر فلسطین به کشورهای عربی فرار کردند.

جنگ ۱۹۴۸

پس از اعلام موجودیت اولین جنگ رژیم اشغالگر علیه فلسطین و کشورهای عربی منطقه معروف به جنگ ۱۹۴۸ شد. در این جنگ صهیونیست ها با پشتیبانی تمام و کمال امپریالیست ها توانستند ۷۸٪ کل خاک فلسطین را به اشغال خود

در آوردند. در اثر این جنگ، از مجموع يك ميليون و نه صد هزار فلسطینی ساکن در این مناطق حدود يك ميليون فلسطینی به نوار غزه، اردن، لبنان، سوریه، مصر و عراق فرار کردند. به رغم سیاست های جنایتکارانه صهیونیست ها و ترورهای برنامه ریزی شده آن ها؛ ساکنان مناطق اشغالی نه تسلیم خواست های صهیونیست ها شدند و نه هویت ملی خود را فراموش کردند بلکه با توسل به اشکال مختلف به مبارزه مرگ و زندگی خود علیه اشغالگران با هرچه که در توان داشتند، ادامه دادند.

قتل عام کفرقاسم

در سال ۱۹۵۶ صهیونیست ها به دهکده کفرقاسم در نزدیکی خط آتش پس بین رژیم اشغالگر و اردن حمله کردند. سرگرد شموئل مالینکی فرمانده پولیس مرزی منطقه در یک جلسه کوتاه به افراد خود دستور داد «هر غیر نظامی فلسطینی را که بعد از ساعت ۱۷ دیدید با تیر بزنید». وقتی درباره زنان و کودکان از او سؤال شد وی پاسخ داد «مقرارت بدون دلسوزی در مورد همه صدق می کند» براساس گزارش هایی در رابطه با کشتار ساکنان روستای کفرقاسم به بیرون درج کرد و براساس پایگاه اطلاع رسانی قربانیان ترور، روزنامه «الخلیج» چاپ امارات کشتار «کفر قاسم» با اسم رمز عملیات جاودان ساعاتی قبل از حمله اسرائیل به مصر در همراهی با انگلیس و فرانسه در سال ۱۹۵۶ صورت گرفت. طبق گزارش ها هدف از این عملیات کوچ دادن ساکنان مثلث جنوبی یعنی «کفر قاسم، الطیره، جلعولیه، الطبیه، قلنسوه، پیرالسکه و ابطن» و جمع کردن ساکنان آنها در بازداشتگاه بوده است. طبق دستور مقامات عالی رتبه اسرائیل در عملیات محرمانه «جاودان» نه تنها زنان و مردان و کودکان فلسطینی باید کشته می شدند، بلکه حتی به زخمی ها نیز نباید رحم می شد. در اطراف کفر قاسم نظامیان صهیونیستی از مردم سؤال می کردند اهل کجاستید وقتی مردم جواب می دادند اهل کفرقاسم هستند، فرمانده به افرادش می گفت کلکشان را بکنید. سکوت مراجع بین المللی و جهان عرب در برابر گردانندگان رژیم اشغالگر صهیونیستی مردم فلسطین را بر آن داشت که با تکیه به نیروی خود به مقابله با اشغالگران برخیزد.

می توان گفت کشتار دیر یاسین، جنگ ۱۹۴۸ و قتل عام کفرقاسم نقطه پایانی بود بر رفع توهّمات فلسطینی ها در رابطه با برخورد شورای امنیت ملل متحد و دولت های عرب نسبت به رویدادهای فلسطین. مردم فلسطین با درس آموزی از ماهیت ضد بشری صهیونیست ها و بی عملی دولت های عربی بر آن شدند که با تکیه به نیروی خود علیه اشغالگران مبارزه کنند. در این راستا بود که به تدریج گروه ها و سازمان های مبارز فلسطینی به وجود آمدند و مبارزه رهایی بخش به طور متشکل و مستمر علیه اشغالگران سازمان یافت.

در سال ۱۹۵۹ یاسر عرفات و خلیل الوزير جنبش آزادی بخش میهنی فلسطین (الفتح) را با هدف آزادی فلسطین از زیر سلطه صهیونیست ها ایجاد کردند. الفتح پس از آموزش نظامی در دسمبر ۱۹۶۴ نخستین عملیات نظامی خود را علیه اشغالگران با موفقیت انجام داد.

در سال ۱۹۵۳ جورج حبش جنبش ناسیونالیست های عرب را با ایده سکولار و سوسیالیستی بنا نهاد. این سازمان به مدت ۱۳ سال در کشورهای مختلف عربی دست به سازماندهی زد و در سال ۱۹۶۶ کنفرانسی با همکاری ارتش آزادی بخش فلسطین برگزار کرد که حاصل آن ایجاد سازمانی مسلح به نام «ابطال العوده» (قهرمانان بازگشته) بود. در این کنفرانس سه اصل مهم به تصویب رسید:

۱- تفکیک جنبش رهایی بخش فلسطین از جنبش ناسیونالیست های عرب

۲- فراهم کردن شرایط عملی برای شروع مبارزه مسلحانه در داخل اراضی اشغالی این تصمیم علاوه بر تحکیم مواضع داخلی با استقبال پرشور مردم فلسطین در مناطق اشغالی، کمپ های آوارگان در کشورهای عربی و سازمان الفتح مواجه شد.

۳- در این کنفرانس بنا به خواست عمومی «سوسیالیسم علمی» به مثابه تئوری راهنمای تشکیلات مورد پذیرش قرار گرفت. در این پروسه بود که - جبهه خلق برای آزادی فلسطین- در نوامبر ۱۹۶۷ با جمع بندی از جنگ ۱۹۴۸ و جنایات اسرائیل در دیر یاسین و کفر قاسم با تدوین سوسیالیسم علمی به مثابه تئوری راهنما به وجود آمد.

جبهه خلق برای آزادی فلسطین (P.L.F.P) در بدو تأسیس خود حدود ۳۰۰۰ رزمنده تعلیم دیده داشت. این جبهه به علت اختلافات سیاسی و ایدئولوژیک پس از دو سال فعالیت دچار دو انشعاب شد (اولین انشعاب در سال ۱۹۶۸ توسط احمد جبرئیل که جبهه مردمی برای آزادی فلسطین - فرماندهی کل را تأسیس کرد. نایف حواتمه دومین انشعاب را با تأسیس - جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین - در سال ۱۹۶۹ انجام داد.

سازمان آزادیبخش فلسطین (P.L.O) از اتحاد گروه ها و سازمان های فتح ، ابطال العوده (سازمان قهرمانان بازگشته) و جبهه آزادی بخش فلسطین که خود از سازمان های مختلف تشکیل شد بود (جوانان انتقام، گروهی از افسران وحدت گرای ناصریست و افراد مستقل) تأسیس شد.

P.L.O ضمن غیرقانونی و نامشروع خواندن رژیم صهیونیستی هدف خود را آزادی تمام خاک فلسطین از طریق مبارزات مسلحانه اعلام کرد و خواهان استقرار رژیمی دموکراتیک در سراسر فلسطین شد که در آن یهودیان، مسیحیان و مسلمانان و سایر اقلیت های مذهبی و ملی بدون تبعیض نژادی ، مذهبی و شیوه تفکری در آن شرکت کنند.

سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف P.L.O) هم چنین در اولین بیانیه خود خواهان اتحاد تمام نیروهای پیکارجو علیه نیروهای اشغالگر و هر نوع سلطه امپریالیسم در جهان عرب شد.

الکرامه نخستین نبرد پیروزمند

شکست کشورهای عربی در جنگ شش روزه ۱۹۶۷ غرور ملی اعراب را به شدت جریحه دار کرد. سازمان های فلسطینی مستقر در اردوگاه های اردن، سوریه و لبنان ضمن آموزش نظامی داوطلبان رزمندگان برای درگیری های آینده خود را برای جبران شکست جنگ ۶ روزه آماده می کردند. شهر کرامه در ۲۵ کیلومتری غرب امان (پایتخت اردن) در ۴ کیلومتری خط آتش بس قرار داشت جمعیت آوارگان ساکن کرامه پس از جنگ ۶ روزه از ۲۵۰۰۰ نفر به دو برابر افزایش یافته بود. سازمان فتح با توجه به نزدیکی کرامه به مواضع صهیونیست ها جهت ضربه زدن به آنها، آنجا را پایگاه خود قرار داده بود.

رژیم صهیونیستی کرامه را که تبدیل به پایگاه مقاومت فلسطین شده بود خطری بزرگ برای موجودیت خود می دید و در صدد نابودی آن در نطفه بود. و برای فلسطینی ها الکرامه سنگری بود برای حفظ هویت ملی.

در ۲۱ مارچ ۱۹۶۸ رژیم صهیونیستی سرمست از پیروزی سریع در جنگ شش روزه غافل گیرانه با نیروهای زمینی در پناه تانک ها به شهر کرامه یورش برد. ساکنان آواره فلسطینی در کمپ ها همراه رزمندگان فلسطینی با خراب کردن پل ها و خطوط ارتباطی، دشمن صهیونیستی را در الکرامه به دام انداختند و طی یک جنگ تن به تن و خانه به خانه تعداد زیادی از صهیونیست ها را کشته و ده ها تانک اسرائیلی را منهدم کردند؛ براساس گزارش خبرگزاری ها تلفات ارتش اسرائیل در الکرامه بیشتر از تلفات آن در جنگ شش روزه در جبهه اردن بود. نبرد الکرامه در عمل افسانه

شکست ناپذیری ارتش تا به دندان مسلح صهیونیستی را نشان داد و باعث بالا رفتن روحیه اعراب و گسترش هرچه بیشتر صفوف مبارزان شد.

پیروزی فلسطینیان درنبرد الکرامه باعث گسترش حمایت مردم در کشورهای عربی از جنبش فلسطین گردید. با پیوستن هزاران جوان عرب به سازمان الفتح و جبهه خلق برای آزادی فلسطین تعداد عملیات پارتیزانی سازمان های فلسطینی علیه رژیم اشغالگر صهیونیستی افزایش یافت. بنابه نوشته خبرگزاری «سینهوا» از ۴ اپریل ۶۹ تا ۳ اپریل ۱۹۷۰ نیروهای مقام فلسطین ۲۶۹۲ عملیات علیه دشمن انجام دادند، در طی این یک سال رزمندگان فلسطینی ۲۴ هواپیما را سرنگون، ۵۸ تانک و ۱۹۷۳ وسیله نقلیه و شش پایگاه راکت انداز رژیم صهیونیستی را از کار انداختند. به اعتراف موشه دایان قصاب خلق فلسطین نیروهای اسرائیل از زمان جنگ شش روزه تا اپریل ۱۹۷۰ استراحت نداشته اند.

در شرایطی که در اثر ضربات رزمندگان فلسطینی عرصه بر رژیم صهیونیستی روز به روز تنگ تر می شد؛ ملک حسین پادشاه اردن به دستور امپریالیسم امریکا با پذیرش قطعنامه ۲۴۲ و شناسایی کشور اسرائیل در دهم اپریل ۱۹۶۹ خشم جهان عرب و فلسطینیان را برانگیخت و با مخالفت شدید خلق فلسطین با عملکرد دولت اردن، اختلاف بین نیروهای فلسطینی و پادشاهی اردن به اوج خود رسید.

در ۴ سپتمبر ارتش اردن مقر رهبری سازمان آزادیبخش را مورد حمله قرار داد. و در ۱۶ سپتمبر دولت نظامی با کمک مستشاران امریکایی با محاصره اردوگاه های فلسطینیان دست به حمله زد، طی دو روز بیش از ۵ هزار نفر از پناهندگان و رزمندگان فلسطینی کشته و یازده هزار نفر زخمی شدند. یاسر عرفات کشتار ارتش اردن را نسل کشی نامید و از جهان عرب برای توقف این کشتار جنایتکارانه کمک طلبید. سرانجام با دخالت جمال عبدالناصر در ۲۶ سپتمبر این کشتار خاتمه یافت. سپتمبر آن سال از طرف فلسطینیان «سپتمبر سیاه» نامیده شد.

کشتار و ترور فلسطینی ها از تابستان ۱۹۲۹ تا چهارمین جنگ اعراب با رژیم اشغالگر (اکتوبر ۱۹۷۳) نتوانست خللی در مبارزات مردم فلسطین به وجود آورد. سرانجام در برابر ایستادگی و مبارزه خستگی ناپذیر مردم فلسطین ملل متحد علی رغم ضدیت امپریالیسم امریکا و مخالفت دیوانه وار رژیم اشغالگر اسرائیل در سال ۱۹۷۴ سازمان آزادیبخش فلسطین (P.L.O) را به عنوان نماینده خلق فلسطین به رسمیت شناخت و یاسر عرفات در حالی که شاخه ای از زیتون در دست داشت در جلسه ملل متحد حضور یافته درسختانی قاطع که نشان از عزم خلل ناپذیر مردم فلسطین به امررهائی خود داشت گفت: «امروز در حالی که این مکان آمده ام که در يك دست شاخه زیتون و در دست دیگر سلاح مبارزه برای آزادی را حمل می کنم. نگذارید شاخه زیتون از دستان من فرو افتد. تکرار می کنم، نگذارید شاخه زیتون از دستان من فرو افتد»

پس از سخنرانی یاسر عرفات در ملل متحد خلاف تلاش کشورهای مترقی و سازمان آزادیبخش فلسطین (P.L.O) برای حل عادلانه مسئله فلسطین، رژیم صهیونیستی برای تحکیم موقعیت خود با حمایت همه جانبه امپریالیست ها و مرتجعین عرب در سال ۱۹۷۴ کشتار در تل زعتر و در سال ۱۹۸۲ جنایت جنگی در صبرا و شتیلا را مرتکب شد به طوری که در این دو منطقه به ترتیب ۲۵۰۰ و ۲۰۰۰ نفر کشته شدند.

ریشه قتل عام خلق فلسطین در ۹۲ سال (۱۹۲۹ - ۲۰۲۱) گذشته را علاوه بر اعمال سیاست های استعماری دول امپریالیستی در ایجاد پایگاهی مطمئن در خاورمیانه باید در حاکمیت مذهب نژاد پرست یهود دید که گفته های یهوه خدای قوم یهود توسط خام خام های فاشیست از زمان کودکی به یهودیان آموزش داده می شود و آنان را بر اساس گفته های تورات برای کشتار مردم فلسطین آماده می کنند. به یک نمونه از نوشته های کتاب مقدس توجه کنیم: بعد از مرگ موسی، یهوه به یوشع بن نون می گوید: «...موسی بنده من وفات کرده است، پس برخیز و از رود اردن عبور کن، و

من چنان که به موسی وعده کردم هر جایی را که کف پای شما بر آن نهاده شود به شما می بخشم، از صحرا و لبنان تا نهر فرات و تمام زمین حتیان تا دریای بزرگ به طرف مغرب، و تو تمامی این قوم هارا که به دست تو تسلیم می کنم هلاک خواهی کرد، و مبادا بر آن ها ترحم کنی، ایشان را به دست تو تسلیم خواهد نمود تا ایشان را هلاک سازی و نام شان را از زیر آسمان محو کنی.... (سفر تثنیه، باب هفتم ۱۶ - ۲۵) این سفارش کتاب مقدس یهودیان همواره راهنمای عمل سرمداران رژیم صهیونیستی طی ۹۲ سال بوده. باین شیوه تفکر بود که در نومبر ۲۰۲۰، یک دادگاه در اسرائیل حکمی صادر کرد که بر اساس آن ۴ خانواده فلسطینی باید تا ماه مه خانه های خود در منطقه شیخ جراح را به نفع شهرک نشینان یهودی تخلیه کنند. همین دادگاه همچنین برای ۷ خانواده دیگر هم حکم تخلیه صادر کرد که باید تا ماه اگست اجراء شود. ساکنان این منطقه در اعتراض به حکم صادره اکسیون ها ترتیب دادند و از سازمان های حقوق بشری و دولت خودگران فلسطین خواسته اند که از آن ها حمایت کنند. در همین راستا ۱۴ سازمان عرب و فلسطینی در ماه مارچ طی درخواستی فوری از بخش رویه های ویژه ملل متحد خواستند جلوی اخراج های اجباری اسرائیل در بیت المقدس شرقی را بگیرد.

به گزارش خبرگزاری فلسطینی وفا ریاض المالکی، وزیر امور خارجه دولت خودگران فلسطین روز سوم ماه مه برای فاتو بنسودا، دادستان دیوان بین المللی کیفری نامه ای فرستاده و در آن اخراج برنامه ریزی شده خانواده های فلسطینی در منطقه شیخ جراح را شرح داد طبق گزارش این خبرگزاری، مالکی در این نامه از دیوان بین المللی کیفری خواسته «در برابر جنایاتی که اسرائیل در منطقه شیخ جراح علیه مردم فلسطین مرتکب شده، موضعی صریح و علنی اتخاذ کند.» گروه های مسلح فلسطینی هم بیانیه هایی صادر کرده و در آن نسبت به خشونت در بیت المقدس شرقی به اسرائیل هشدار داده اند.

به گزارش خبرگزاری خصوصی معا، شاخه نظامی جبهه مردمی برای آزادی فلسطین روز ۶ ماه مه به اسرائیل هشدار داد و گفت برای حمایت از فلسطینی های ساکن شیخ جراح - آماده - است. در بیانیه این سازمان آمده: «به دولت اشغالگر در رابطه با ادامه حماقت هایش هشدار می دهیم و می گوئیم باید حرف های ما را جدی بگیرد.» در کرانه باختری فلسطینی ها به خیابان آمدند رزمندگان سلاح های خود را بیرون آوردند درگیری با اشغالگران به اوج خود رسید.

واکنش جامعه بین المللی به مسأله شیخ جراح

تور ونسلند، هماهنگ کننده ملل متحد در امور صلح خاورمیانه روز ۶ ماه مه نسبت به آخرین تحولات مربوط به اخراج خانواده های پناهنده فلسطینی در شیخ جراح ابراز نگرانی کرد.

در بیانیه ونسلند آمده: «از اسرائیل می خواهم در راستای تعهدات خود در چهارچوب قوانین بشردوستانه بین المللی هر چه سریع تر دست از تخریب و اخراج بردارد.»

فیلیپ هال، سرکنسول بریتانیا در بیت المقدس روز ۲ ماه مه از شیخ جراح بازدید و با ساکنین فلسطینی این منطقه ابراز همبستگی کرد. کنسولگری بریتانیا ویدئوی اظهارات او در این باره را منتشر کرده است.

هال در این ویدئو می گوید: «موضع بریتانیا در این رابطه کاملاً آشکار است. بیت المقدس شرقی تحت اشغال است و به شکلی غیرقانونی به خاک اسرائیل ضمیمه شده است. قوانین بازپس گیری و برنامه ریزی و همین طور پیاده سازی آن ها در این جا ناعادلانه است و با تعهدات اسرائیل به عنوان قدرت اشغالگر تناقض دارد.»

به گزارش روزنامه هارتس اسرائیل، ۸۱ نفر از نمایندگان مجلس بریتانیا روز ۹ فبروری از وزیر خارجه کشور خواستند اسرائیل را تحت « فشار » بگذارد تا اخراج خانواده‌های فلسطینی از خانه‌هایشان در بیت المقدس شرقی را متوقف کند.

بنابر گزارش‌های رسانه‌های پان عرب در روز ۶ ماه مه، اتحادیه کشورهای عرب هم « اقدام اسرائیل برای اخراج اجباری خانواده‌های فلسطینی از منطقه شیخ جراح واقع در اراضی اشغالی بیت المقدس » را محکوم کردند. در این گزارش‌ها آمده این اتحادیه همچنین از جامعه جهانی خواسته « برای جلوگیری از این اقدام که عمق سیستم آپارتاید در سرزمین‌های اشغالی را بیشتر می‌کند، وارد صحنه شوند. »

به جای لغو حکم دادگاه، پولیس همراه با اوباش رژیم صهیونیستی با یورش وحشیانه به محوطه مسجدالاقصی و سرکوب مردم و دستگیری چند صد نفر که منجر به درگیری گسترده در بیت المقدس شد که شورش اعراب را در شهرهای مختلط یهودی - عربی در حمایت از اعتراضات فلسطینی را به دنبال داشت. به گزارش روزنامه‌های اسرائیلی بدیعوت آحارونوت و هآرتس : ایجاد موانع خیابانی با آتش زدن لاستیک، سنگپرانی و حمله به پاسگاه‌های پولیس، خیابان‌ها را به صحنه جنگ شهری تبدیل کرد. پس از این که یک مرد عرب به ضرب گلوله یک مرد یهودی کشته شد، وخیم ترین مورد در لود واقع در جنوب شرق تل ابیب روی داد. شهردار لود در مصاحبه با برنامه خبری کانال ۱۲ شرایط شهر خود را « جنگ داخلی » خواند و از دولت خواست واحدهای ارتش را برای برقراری نظم به شهر اعزام کند. دولت با اعلام وضعیت اضطراری در این شهر، نفرات پولیس مرزی را برای برقراری نظم و آرامش به این شهر اعزام کرد و در شهر مقررات منع رفت و آمد شبانه به اجراء درآمد. در رامله در همسایگی لود، افراطگرایان یهودی به طرف اتومبیل‌های راننده‌های عرب سنگ پرتاب کردند و دستکم یک راننده عرب را کتک زدند. تصویری که به طور گسترده در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده یک مرد یهودی را نشان می‌دهد که با اسلحه یک عرب را که مشغول سنگپرانی است تهدید می‌کند.

در اعتراض به کشته شدن یک عرب در شهر - لود - به ضرب گلوله یک فاشیست در ساعات شب ۱۱ مه گروهی از عرب‌های ساکن شهر به خیابان‌ها آمدند، حرکت اعتراضی به درگیری انجامید و براساس نوشته رسانه های اسرائیلی تظاهرات اعتراضی عرب های ساکن در شهرهای حیفا و یافا در مجاورت تل ابیب ، به درگیری با پولیس ضد شورش ختم شده است.

در سراسر جهان در حمایت از فلسطین هزاران نفر به صحن خیابان ها آمدند. در پاریس با وجود ممنوعیت تظاهرات همبستگی با فلسطین از سوی وزرات کشور، حدود ۲۲ هزار نفر عصر شنبه در قالب ۶۰ گردهمایی و تجمع در مرکز پایتخت فرانسه و نیز در دیگر شهرهای این کشور علیه حملات اسرائیل به فلسطینیان در نوار غزه و کرانه باختری راهپیمایی کردند. روز جمعه و شنبه تظاهرات مشابه در هالند، انگلستان، المان، بلجیم، امریکا، اسپانیا، ترکیه، استرالیا ، [نیکاراگوئه](#)، ونزوئلا، کوبا، ویتنام، بنگله دیش و... برگزار شد. خلاف جلوگیری امپریالیسم امریکا از صدور قطعنامه علیه اسرائیل در چهار نوبت در شورای امنیت ملل متحد، جامعه جهانی تجاوزات رژیم اسرائیل را محکوم کردند.

احمد فواد ، معاون دبیر کل جبهه خلق برای آزادی فلسطین گفت : آنچه رخ داد اتفاقی تاریخی است، هر آنکس که پیگیر این نبرد بود می‌تواند بگوید که آنچه رخ داد بی سابقه بود، فارغ از ایده‌های دیگران، ما پیروزی واقعی را تجربه کرده ایم، این اتفاق دستاورد نظامی و میدانی بسیار جذابی بود و آثارش را در سطوح مختلف اعم از داخل فلسطین، یا در حوزه خارجی و در سطح کشورهای عربی و بین المللی بر جای گذاشته است.

روزنامه هارتس در اسرائیل مقاله ای از نویسنده مشهور اسرائیلی ، اری شبیت، منتشر کرده است که در آن چنین گفته می شود:

"از زمانی که اسرائیلی ها به فلسطین آمدند ، می دانستند که این آمدنشان به فلسطین نتیجه دروغ بزرگی است ... به نظر می رسد ما با سرسخت ترین ملتی که تا کنون تاریخ به خود دیده است، روبه رو هستیم که راه حلی با آن ها وجود ندارد مگر این که به حقوق آن ها اعتراف کنیم و به اشغالگری سر زمینشان پایان دهیم."

نظر به این که امروز رژیم اشغالگر اسرائیل در داخل دچار بحران اقتصادی و سیاسی و در خارج منزوی است و در شهرهای مختلط یهودی - عربی لود، رامله، عکا، حيفا و يافا عرب ها در همبستگی با اعتراضات فلسطینیان در این مناطق شورش کرده اند و در کلیه مناطق اشغالی از کرانه باختری تا غزه رزمندگان سازمان های موجود علیه رژیم مذهبی و نژاد پرست صهیونیستی متحد شده اند؛ نقطه عطف در وقایع اتفاقیه فلسطین صورت گرفته و با مطرح شدن دوباره طرح سال ۱۹۶۴ سازمان آزادیبخش فلسطین (P.L.O) مبنی بر استقرار رژیمی دموکراتیک در سراسر فلسطین که در آن یهودیان، مسیحیان و مسلمانان و سایر اقلیت های مذهبی و ملی بدون تبعیض نژادی ، مذهبی و شیوه تفکر در آن شرکت کنند. دور از ذهن نیست با عملی شدن این طرح خاورمیانه به صلح و آرامش برسد. از این منظر وظیفه تخطی ناپذیر جوامع بین المللی، مردم آزادیخواه و نیروهای مترقی است که برای نقطه پایان گذاشتن به اشغالگری و جنگ های ویرانگر در جهت تحقق استقرار نظامی دموکراتیک در سراسر فلسطین براساس طرح P.L.O تلاش کنند.